

מ"ת 27894/01 - מדינת ישראל נגד אלון כהן, אורון חביב (עוצר)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 27894-01-24 מדינת ישראל נ' כהן(עוצר) וآח'
תיק חיזוני: 529931/2023

לפני	כבוד השופטABI וסטרמן
מבקש	מדינת ישראל
נגד	1. אלון כהן
משיבים	2. אורון חביב (עוצר)

ב"כ המבקשת, עו"ד דניאל דהן סbag

ב"כ המשיב 2, עו"ד רחל גספה

החלטה בעניין מושב 2 - ראיות לכואורה

כתב האישום והליך המעצר

1. כתוב האישום נגד המשיבים 1 ו-2 מיחס להם עבירות של קשרת קשור לביצוע פשע, היוזק לקווי תשתיות והמחובר אליהם בצוותא, גניבת קוו או מתן תשתיות בצוותא, וניסיון לעבירה זו.

כתב האישום אוחז 11 אישומים; במסגרת האישומים כולן מיוחסות עבירות למשיב 1; במסגרת **ששה** מן האישומים מיוחסות העבירות האמורות גם למשיב 2 (אישומים מס' 1 - 5 ו- 8).

2. בתמצית, נטען בכתב האישום כי המשיב 1 עבד, עבר לתחילה מלחתת "חרבות ברזל", בחברת "פוסידון"; מדובר בחברה שעוסקה בהתקנות, פרישת סיבים אופטיים ותשתיות, והוא עבדת עם חברת "בזק". המשיב 1 עבד בחברה האמורה טכנאי התקינה והשחלת כבלים, ועיסוקו העיקרי היה בהתקנת סיבים אופטיים.

בכתב האישום נטען כי המשיבים, ביניהם קיימת היכרות מוקדמת, קשו קשור לפגוע בתשתיות חברת בזק. במסגרת מספר איורים (למשיב 2 מיוחסים כאמור ששה אישומים), הגיעו המשיבים, ברכבו של משיב 1, לאתרם השונים בהם מצוים גובי תקשורת של בזק (באישום 8 - ארון תקשורת); במסגרתו חלק מן האישומים נטען כי המשיבים הגיעו למקום כשם לבושים ווסתים כתומים זהרים ובאמתחותם ציוד, כגון קונוס ומחסום מתפרק. המשיבים פתחו את הגוביים (או את ארון התקשות באישום מס' 8), וחטכו כבלי תקשורת המצויים בהם. חלק מן המקרים עזבו את המקום כשbamתחתם הכבול שחתכו.

עמוד 1

נתען כי הנזק שגרמו המשיבים במשיכם, במסגרת האישומים המើוחסם גם למשיב 2, עולה על 150,000 ₪. כן נתען כי במשיכם גרמו נזק לתשתיות לאומיות חיוניות.

3. דין בקיומן של ראיות לכואורה התקיים ביום 29.1.24. בתום הדיון, ולאחר שנשמעו הערות בית המשפט, הסכים משיב 1 לקיומן של ראיות לכואורה למើוחסם לו. משיב 2 עמד על טענתו לפיה אין ראיות לכואורה לעבירות המើוחסם.

טענות ב"כ הצדדים

4. ב"כ המבוקשת טוענת כי בידה ראיות להוכחת העבירות המើוחסם למשיב 2. לעניין זה הפנתה בין היתר לעדויות המתלוננים, איכוני המשיבים, נתוני חברת פינטראט באשר למסלול נסיעתי של רכבו של משיב 1, תוצאות פריקת מכשיר הטלפון של המשיבים, סרטוני מצולמות אבטחה וסרטוני שוטרי הבילוש, דוחות פעולה של שוטרים מיום המעצר, רכוש שנפתח ברכבו של משיב 1, גליי DNA של משיב 2, וכן התנהלות המשיב 2 בחקירהתו.

5. ב"כ המשיב 2 טוענה בכתב ובע"פ, כי המשיב 2 נענה לבקשתו של משיב 1 לסייע לו בעבודתו, ועשה את שהتابקש על ידי משיב 1 מבלוי שהבין או יכול היה לדעת כי מתבצעת גניבה של תשתיות או פגיעה בהן. עוד טוענה לאכיפה ברורנית לעומת עניינו של מיכאל סנדLER אשר נכון ייחד עם משיב 1 במקומות בהם בוצעו המעצים וטען - בדומה למשיב 2 - כי לא היה ער לעובדה כי בוצעו עבירות של גניבת תשתיות; עם זאת, סנדLER שנעצר אף הוא בתיק, שוחרר ולא הוגש נגדו כתב אישום.

דין והכרעה

6. כידוע, בדיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתיית ראייתית לכואורת להרשעת הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקים מצבי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהraiות יעברו את "כור ההיסטוריה" של ההליך הפלילי (בש"פ 20/2022 **אבי עבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מוקמן להתרברר בפני המותב דין בהליך העיקרי (בש"פ 17/916 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18))).

7. המחלוקת בין ב"כ הצדדים מצומצמת למדי. המשיב 2, למעשה, אינו חולק על קיומן של ראיות לכואורה לביצוע העבירות על ידי משיב 1; כמו כן, לא חולק משיב 2 על קיומן של ראיות לכואורה לכך שנכח עם משיב 1 במקומות ובזמנים הרלוונטיים לביצוע העבירות. טענתו של משיב 2 היא כי פועל בהנחהתו של משיב 1 ולא ידע כלל כי מתבצעות על ידם עבירות. עוד טען לאכיפה ברורנית בהתייחס לעניינו של אדם אחר שנחקר בפרשה, נגדו לא הוגש כתב אישום.

ראיות לכואורה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

8. המצד הראייתי שהניחה המבקרת הוא נסיבתי באופיו. להלן אעמוד על הראיות המסביר את המשיב 2 בביצוע העבירות המียวחות לו.

א. כאמור לעיל, המשיב אינו חולק למעשה על קר שנוכח במקומות ובמועדים בהם בוצעו לכאותה העבירות.

על נוכחותו של משיב 2 כאמור מלמדים מחקרי התקשרות המאכנים אותו (לפי מספר הטלפון המופיע בספרות 0070) בערים הרלוונטיות ובזמןם סמוכים לביצוע העבירות נשוא אישומים 2, 3, 5 ו- 8. במה שנוגע לאיושם מס' 1, המשיבים נעצרו זמן קצר לאחר האירוע, בהמשך לתחזית משטרתית שתיעודה את מעשיהם במקום (מצרך מפקח משה מכלוף מיום 6.12.23; דוח פעולה - תצפית שרשמה שרון כהן מיום 6.12.23; דוח פעולה מהמועד האמור רשום סמ"ר לברגאו מלדה).

ב. במה שנוגע לאיושם מס' 1 - מדובר בתצפית שרשמה שרון כהן מיום 26.12.24 עולה כי משיב 2 נצפה כשהוא נכנס לגבו, כאשר משיב 1 נותר מחוץ לבור ובהמשך מושך חוט שחור עבה מתוך הבור. מיד לאחר מכן הגיעו לגוף נוספים פנימה כמשיב 1 מתין ליד פתח הגוף הראשוני.

ג. עוד בקשר עם האירוע נשוא אישום מס' 1 - זיהוי DNA של משיב 2, על גבי קצה של כבל עם סימני חיתוך שנמצא בתוך הגוף (דוח מסכם חקירת מז"פ מיום 27.12.23 ודוח זיהוי מיום 8.1.24).

גרסת המשיב

9. בהודעתו מיום 26.12.26, בסמוך לאחר מעצרו, שמר המשיב על זכות השתקה בתשובה למრבית השאלות שנשאל, בין היתר ביחס למעשי באותו יום עבר למעצרו ולאירועים דומים קודמים, ולגביו הקשר בין שני משיבים.

.1

10. בהודעה נוספת נספת מיום 28.12.23, טען המשיב 2 כי הוא עובד מזה כשנתים לסירוגין כמסיע בהשלחות עם המשיב 1, שהוא קבוע משנה שעבוד בין היתר עם הוט ובזק. משנאאל לגבי אירועים ספציפיים, טען כי אינו זכור היכן היה במקומות הרלוונטיים, ולא גנב דבר מבזק.

11. בהודעה נוספת מיום 3.1.24 טען המשיב 2 כי עבד עם משיב 1, שעבד כקביל בזק, וגם אם גנב משהו, המשיב 2 אינו מבין שנגנב מאחר והמשיב "לא מבין בעבודה". בהתייחס לאירוע באשדוד (איושם מס' 1), מסר המשיב 2 כי נכנס לגורל אחר ש"נפלה לנו שמה בטריה של כל עבודה אני נכנסתי לגוף לחפש אותה"; עוד מסר כי הטריה נפלה לאלוון אלומ לא ידע להסביר מתי. בהמשך חקירתו שמר על זכות השתקה, כאשר עותת עם

ממצאי האיכון הנוגעים לאירועים הנוספים.

מן החקירה עולה כי המשיב היה מודע היטב למשמעות שתיקתו:

"תשובה: זכות שתיקה.

שאלת: מה מספר הניד שלך?

תשובה: אתה בכח רוצה לסכם אותו עם השופט? המספר הוא 05028.

תמחק הכל זכות שתיקה יותר בריא לנו.

שאלת: למה?

תשובה: כי אני פתאום לא זכר את המספר ואני לא זכר אותו.

שאלת: אני אומר לך שבדקנו והמספר 0502840070.

תשובה: כן. אני חשב שכן. (שורות 32-39).

12. בהודעה מיום 7.1.24 מסר המשיב 2 כי הוא עובד מזה כחודש וחצי עם משיב 1 שעבודה בהוט. בהמשך חקירה זו חזר משיב 2 לשמר על זכות השתייקה, מושנאל לגבי אירועים ספציפיים, וטען כי לא גנב.

13. בחקירה אחרת מיום 9.1.24, מושנאל על ממצא ה-DNA שלו שנמצא ע"ג כבל בגוף באshedod, מסר כי כשירותים לגוף נעזרים בכבלים. לקראת סוף חקירתו חזרשוב לשתקה.

ראיות לכוארה - סיכום

14. כאמור, מוקד המחלוקת הוא בשאלת האם המשיב מודע לכך שבמ夷תו הוא מבצע לכוארה עבירות של הייזק לתשתיות וగנבת תשתיות. אין מחלוקת כי המשיב 2 נכח לכאורה עם משיב 1 במקומות בהם בוצעו העבירות, אולם טענת משיב 2 היא כי סייע למשיב 1 בעבודתו בלי להבין שמדובר בעבירה.

יוזכר כי מדובר בששה אירועים, בהם נכון לכוארה המשיב 2 במקומות ביצוע העבירות יחד עם משיב 1, כאשר חלק מהם נלקחו כבלי תקשורת מן הגובים על ידי המשיבים, לאחר שנחטכו.

במסגרת האירוע נשוא האישום הראשון, תועד המשיב 2 כשהוא נכנס לתוך הגובי; בנוסף, נמצא גילוי DNA של משיב 2 ע"ג כבל **חתון** בתוך הגובי.

15. כפי שנקבע בפסקה, גם בריאות נסיבות יש כדי להביא למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, ובלבב עמוד 4

שמדובר בראיות בעלות עצמה, אשר משלבות ומצטברות זו לזו לכדי "מסכת ראייתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה בסיום ההליך העיקרי" (בש"פ 8276/15 **דהרי נ' מדינת ישראל** (23.12.2015)); במסגרת זו, נבחנת גרסה המפלילה של התביעה אל מול גרסה החפות מהתרעה של הנאשם; על בית המשפט לבחון האם ראיות התביעה הן בעלות עצמה כזו המובילה למסקנה ברורה בדבר סיכוי סביר להרשותה, או שקיים הסבר חלופי הגיוני שעשו להתקבל (בש"פ 127/22 **מדינת ישראל נ' הייב** (6.2.2022)).

16. המשיב 2, כאמור, טוען כי לא ידע שבמעשיו הוא מבצע עבירה. סבורני כי לא מדובר בטענה אשר ניתן להניח בשלב זה כי עשויה להתקבל כהסבר חילופי תמים, ועל כן יש בה כדי לכرسم בסיסו הרשמי.

ראשית, לחובתו של משיב 2 קמה חזקת המודעות, לפיה אדם מודע, בדרך כלל, למשמעות התנהגותו, בין היתר מבחינת טיבה הפיזי (ר' למשל ע"פ 7222/19 **אלגרגאוי נ' מדינת ישראל** (10.10.21), פסקה 30 לפסק דין של כב' השופט גרוסקובף).

זאת, בעניינו, בפרט במקרים לב לריבוי המעשים, וכן במקרה שבו מעריכים נלקחו לכואורה כבלי תקשורת מן הגובים על ידי המשיבים, לאחר שנחთכו. כמו כן, המשיב נצפה במסגרת האישום הראשון כשהוא נכנס לגבים, ו- DNA שלו נמצא ע"ג כבל חתום בתוך אחד הגובים. ההסבר שניין לעניין אחרון זה על ידי המשיב - ממנו עולה כי נכנס לשני גובי תקשורת שונים על מנת לחפש בטירה שנפלה למשיב 1, מבלתי שعلاה בידו לפרט עוד בעניין אירוע אובדן הבטירה - אין בו כדי להחליש את המסת ראייתית בשלב הנוכחי, ומוקומו להתרór בהליך העיקרי.

שנית, נתתי דעתך בהקשר זה לקשיים העולים לכואורה מגרסתו של המשיב 2. האחד הוא שינוי הגרסה במאש שנותר לקשר בין משיב 1, ומשך התקופה בה עבדו יחד, לפי גרסתו של משיב 2. השני הוא העובדה כי המשיב שמר על זכות השתייה בחלוקת ניכרים מהודעותיו; כיצד, לשתייה בהליך חקירה יש משקל ראייתי, ויש בכך כדי לחזק את עמדת התביעה בשלב המעצר (בש"פ 8488/23 **שאלאלפה נ' מדינת ישראל** (19.12.23)).

17. סיכומו של דבר, סבורני כי **המבקשת הינה תשתיית ראייתית לכואורת כנדרש להוכחת העבירות המוחסנות למשיב 2**.

טענה לאכיפה בררנית

18. עוד טענה ב"כ המשיב 2 לאכיפה בררנית. לפי הטענה, עניינו של משיב 2 אינו שונה מזה של מיכאל סנדלר, אשר נחקר אף הוא כחשוד בפרשה זו כמי שביצע את העבירות יחד עם משיב 1. עם זאת, בשונה מן המשיב 2 סנדלר שוחרר ממעצרו ואף לא הוגש נגדו כתב אישום.

19. נקודת המוצא לעניין זה היא כי דרך המלך להעלאת טענה של אכיפה בררנית היא במסגרת ההליך העיקרי, גם שאון לשלו לחולוטן את האפשרות להעלotta במסגרת הליך המעצר (בש"פ 7148/12 **כנאה נ' מדינת**

ישראל, פסקה 26 (14.10.12) (להלן: **ענין כנאננה**); בש"פ 4068/15 מלכה נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (22.6.2015).

20. בהחלטתה בענין **כנאננה**, עמדה כב' השופטת ברק-ארז על שלושה סוגים של טענות הפליה אשר עשויות לעלות במסגרת הליך של מעצר עד תום ההליכים. הטענה המועילה על ידי המשיב 2 בתיק זה נכללת בקטגוריה השנייה שמצוינה בהחלטה האמורה - נסיבות בהן ההשווואה הנטענת היא למעורבים לכואורה באותה פרשה, כאשר הטענה אינה מתייחסת רק לענין המעצר אלא נסבה, קודם כל, על ההחלטה הבסיסית בנושא הגשת כתב האישום:

"זהוי למעשה טענה של הפליה באכיפה פלילית, תת-קטgorיה של אכיפה בררנית. עם זאת, היא מורכבת פחות מטענה רגילה של אכיפה בררנית, משום שבבולותיה מתוחמים לגדריה של פרשה נתונה. טענת הפליה מסוג זה מעוררת קושי גדול יותר בהשוואה לסוג הראשון של טענות הפליה [המתייחס לנאים שונים באותה פרשה, אשר רק חלקם נעזרים עד תום ההליכים - א.ו.], משום שבירורה מחייב התייחסות, ولو לכואורה, לצדקת ההחלטה שלא להגיש כתב אישום" (פסקה 23 להחלטה).

21. ב"כ המשיב 2 טענה כי החשוד הנוסף בפרשה, סנדLER - וזאת בדומה למשיב 2 - אוכן במקומות שונים בהם בוצעו העבירות וטען כי עבד עם המשיב 1. המבוקשת השיבה לענין זה כי המצד הראייתי בעניינו של סנדLER שונה, והוא נחדר בנוגע לשני-airουים בלבד, בעוד למשיב 2 יוחסו AIROUIM רבים יותר.

22. לא מצאתי כי עלה בידה של ב"כ המשיב 2 לבסס - לצורך היליך שבפני - טענת אפליה בין מרשה לבין החשוד الآخر בפרשה.

23. שוכנעת כי המבוקשת ביססה לבחינה הקיימת לשיטתה בין המשיב 2 לבין סנדLER, מבחינות טيبة של התשתית הראייתית: סנדLER לא נצפה בזירת האירוע כשהוא בתוך הגוב או שנמצאו ממצאים אחרים הקשורים אותו לממצאות בגוב, בשונה מן המשיב 2; כמו כן, בשונה מן الآخرון, סנדLER מסר גרסה מלאה בחיקרתו. אוסיף כי סנדLER נחדר בשני-airouim בלבד, לעומת זאת השה המוחוסים למשיב.

לכן, לצורך היליך זה, ניתן לקבל את הבדיקה שביבעה המבוקשת בין השניים; העובדה כי ב"כ המשיב מעירכה את עוצמת הראיות בענין זה בצורה שונה מהאופן בו מעירכה אותה המבוקשת - וזאת בהינתן העובדה כי לא נטען לשיקולים זרים או מניע פסול אחר חיללה - רוחקה מלהקים טענה של אכיפה בררנית אשר עשויה להתקבל במסגרת הליך מעצר.

24. ברקע הדברים גם שיקולי מדיניות, עליהם עמד בית המשפט העליון בענין **כנאננה**:

"ישנן מגבלות פרוצדוראליות נוספות של הлик'ה המעוצר עד תום ההליכים מהיבטה של טענת האכיפה הברנית, ואלו נוגעות להשלכה האפשרית של הדיון בטענה זו בשלב כה מוקדם על צדדים שלישיים, שאינם מיוצגים בהליך. קיימים חשש שבירור הטענה בשלב כה מוקדם עלול לתרמץ את התביעה להגיש כתוב אישום נגדם מטעמים "טקטיים" בלבד. נדמה לדוגמה מצב שבו הוגש כתוב אישום נגד הנאשם העיקרי בפרשה, אולם נגד שני חסודים מעורבים אחרים - שלויים יותר לכותב האישום - הוחלט שאין די ראיות נגדם לשם הגשת כתוב אישום. בירור טענת האכיפה ברונית בשלב כה מוקדם של הлик'ה עלול להשפיע על מערך השיקולים של התביעה ולתרמץ אותה למהר ולהגיש כתבי אישום נגד המעורבים השלויים, בניגוד לעמדת ה"מקצועית הנקייה", ولو כדי שלא "להפסיד" את התקין נגד הנאשם המרכזי".
(פסקה 23 להחלטה).

25. סיכומו של עניין זה - **ההבחנה בין המשיב 2 לבין החשוד الآخر מבוססת לכואורה, בוודאי במידה המצדיקה שלא קיבל את טענת האכיפה הברנית במסגרת הליך המעוצר.**

סיכום

26. המבקשת הינה תשתיית ראייתית לכואורתו כנדරש; כמו כן, ביססה לכואורה את ההבחנה בין משיב 2 לבין החשוד الآخر שלא הואשם בפרשה.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשפ"ד, 05 פברואר 2024, במעמד
הצדדים.